

Thơ Sao Khuê

Nghiêng Nghiêng

Bóng dừa nghiêng nghiêng
Bên bờ sông nhỏ
Em đứng chụp hình
Chúm chím miệng xinh
Tóc em buông dài
Trên lưng ong nhỏ
Chớp mắt mơ màng
Có anh trong đó
Nghiêng nghiêng.....

Cộng cỏ nghiêng nghiêng
Theo làn gió thổi
Hàng ngàn bông cỏ
Vướng gót chân ngoan

Nón trắng, guốc xoan
Bên nụ hoa trà
Tà áo bà ba
Mầu tím hoa cà
Dịu dàng nỗi nhớ
Nghiêng nghiêng.....

Sao Khuê 10 2013

Thiền Hành

Thiền hành là thiền đi.
Đi là biết mình đang đi.
Gót chân trái chạm đất,
Bàn chân trái đặt xuống,
Gót chân phải đưa lên,
Đặt xuống và chạm đất.
Đầu lưỡi chạm hàm trên
Tâm đặt vào bước đi.
Tâm đặt vào chỗ chạm
Ta biết mình đang đi.
Tai có nghe,
Mắt có thấy,
Chân có chạm,
Ba tánh cùng mở ra...
Một con bướm bay qua,
Một bông hoa hé nở,
Một mùi hương đưa tới,
Bông hoa thơm và đẹp,
Ý niệm vừa dấy lên:
So sánh và phân biệt:
Hoa vừa thơm vừa đẹp,
Gió mát và bướm xinh...
Phải đưa tâm về chánh niệm:
Là chân vừa chạm đất
Tâm đặt vào bước đi
Bước đi là chánh niệm
Chánh niệm là «biết» đi
Cái «biết» này không lời,
Không lời: không so sánh,
Không dính mắc, không phân biệt
Tâm trong sáng không lời:
Không dính mắc, không phân biệt:
Tâm tĩnh lặng: Tâm thiền

Tịnh Hương
Tổ đình Từ Quang Montréal Canada
Ngày 1 tháng 9 năm 2014

Sao Khuê